

VYJÁDŘENÍ BOHDANEČSKÉ FARNÍ RADY A VĚŘÍCÍCH

V Bohdanči, 27. ledna 2017

jako křesťané a věřící, příslušní k bohdanečské farnosti, bychom se rádi vyjádřili k některým skutečnostem:

1. bohdanečská farní rada se sešla naposledy k jednání ve společenské místnosti na faře v Bohdanči, v roce 2016, na jaře, od té doby se farní rada nesešla, přestože o to její členové stáli a několikrát žádali o jednání pana faráře
2. na poslední farní radě v Bohdanči, loni na jaře se přítomní usnesli a odhlasovali, že si farnost ponechá vše, co má a vlastní – kromě kostelů, také faru, farní zahradu, park kolem kostela a další pozemky, či nemovitosti a bude se o ně starat, pokusí se je opravit, využít a pracovat s nimi a udržet je; mezi návrhy byla také rekonstrukce budovy fary, oprava bytu, případně i oprava půdních prostor k pronájmu bytu, nebo pro komunitní centrum, pro církevní turistiku, případně pro chráněnou dílnu, tak, aby do farnosti šly dlouhodobě finance i v budoucnu, aby budova dále sloužila farnosti – máme tam uložený inventář do kostela; aby se na faře mohli věřící scházet, případně společně i s občany, širší veřejností; jedním z důležitých návrhů bylo také zbudování sociálního zařízení – wc, kuchyňky a sprchového koutu, které by sloužilo hlavně během akcí pořádaných farností - například jako jsou slavnosti Těla a Krve Páně, nebo i při pohřbech, koncertech – v současné době slouží pro účinkující koncertů nejbližší prostory Obecní knihovny, kde jsou wc. Sociálky budou třeba i při církevní turistice a patří dnes ke standartu ve vybavení podobných budov
3. farní rada ani věřící nejsou průběžně informováni o hospodaření, o ekonomické situaci, aby se k ní mohli vyjádřit, případně pomoci; aby se mohli vyjádřit k akcím, které se dějí v kostele, bez jejich vědomí – viz loňský archeologický výzkum, který zasáhl do našeho kostela – kostel byl opravený, omítnutý, organizačně to nebylo dobře připravené, omítka v kostele je po této akci poničená, byly problémy s úklidem ze strany iniciátora výzkumu; před dvěma lety bylo také načasování otevírání hrobek, krypt, uvnitř kostela před Velikonočními svátky na Zelený čtvrtek a Velký pátek nevhodné, po akci nebylo řádně uklizeno – kostel byl již připraven na Velikonoce – pozastavovali se nad tím, nejen věřící a návštěvníci kostela, ale i širší veřejnost; v současné době je v kostele otlučená omítka, velký úklid neproběhl, k tomu bude třeba úklidová firma, aby se její zaměstnanci dostali 5 a více metrů vysoko a vše očistili, farnice, většinou starší, na toto nestačí, práce není dokončená a vzbuzuje u lidí dotazy, že kostel je otlučený a máme před opravou
4. je třeba zveřejnit ekonomickou situaci, hospodaření, zprůhlednit vše tak, jak je to běžné v jiných farnostech, sbírky jsou peníze všech, kteří přispívají, mají tedy právo o nich vědět a také případně sdělit svůj názor kam a na co se poskytnou, stejně tak jako informace o restitucích
5. naše kostely potřebují nejen velké opravy, na které se shání dotace, ale i drobné, ale nutné opravy, které jsme schopni si zajistit sami a s pomocí sbírek je zafinancovat – například v Bohdanči je již 2 roky odpadlý kus stropu v presbytáři; případně další drobnosti, k tomu je třeba se sejít a promluvit si o tom a opravovat postupně podle naléhavosti to, co bude třeba, kostely jsou nás všech, vše co zde máme, jsme jen přebrali od předešlých generací – je to zapůjčené a je zase na nás, abychom to vše, v pořádku předali dále, dalším generacím

6. chceme zde zachovat to, co jsme zdědili, postarat se o to, opravit a případně vylepšit; jsme za to odpovědni, chceme to předat dále - patří to k našemu kulturnímu, historickému a církevnímu bohatství
7. současný počet členů bohdonečské farnosti – farní rada, plně odpovídá nejen počtu a složení farnosti, ale také tomu, že farnost je živou farností, nabízí nejen věřícím, ale i širší veřejnosti a přespolním, možnost zúčastnit se pravidelných bohoslužeb, akcí, je třeba si uvědomit, že k nám dojíždí také věřící z okolních míst, když tam u nich není právě mše svatá a to nejen z Ledče nad Sázavou, ale také ze sousední, Pražské diecéze, zároveň naše kostely slouží turistům, lidem na dovolených a o prázdninách v létě, je **tedy třeba udržet pravidelnost** a to jak v čase konání bohoslužeb, tak ve dnech konání atd., nepravidelnost, časté změny a střídání dnů a časů vedou k chaosu, zvláště když nejsou změny řádně oznámeny – i přes internet, pokud se nastaví nepravidelný režim – povede to k útlumu návštěv našich kostelů (jednou bude mše tak, podruhé jinak – to je chaotické), lidé budou zmateni a přestanou sem chodit
8. samostatná bohdonečská farní rada o více členech má svůj smysl, řeší své problémy a otázky, nevidíme do problémů sousedních farností a nejsme schopni je objektivně řešit a hodnotit, stejně tak, jako oni nevidí do našich; návrh společné farní rady do Zbraslavic a nového počtu - pouze dvou členů za bohdonečskou farnost, do společné farní rady, je zpátečnické a povede k útlumu života v bohdonečské farnosti, 2 zástupci, kteří pojedou mimo farnost, těžko prosadí zájmy farnosti atd., nejde jen o domluvě - kdy a kde budou bohoslužby o svátcích, více členů farní rady zajistí jak dobré fungování farnosti po stránce ekonomické, tak po stránce pastorační, je třeba, aby se mohli členové vzájemně zastoupit, aby mohli dostatečně komunikovat s ostatními věřícími, protože ti je volí a jsou jejich zástupci při jednáních a ti budou za jejich farnosti vyjednávat mše, akce, podmínky, chod atd., je třeba diskutovat se všemi farníky a nepřestat zveřejňovat informace a psát zápisy z farních rad
9. pokud jsme se někdy sešly zástupci ze všech čtyř farností, nebyl většinou za celý večer sezení na nic jiného čas, než na rozdělení bohoslužeb během svátků do jednotlivých farností a přestože paní Šimková psala něco do notebooku, (své poznámky, nebo zápis?) – nikdy jsme ho neviděli, nebyl, rozeslán, přečten ke kontrole a podepsán ověřovateli zápisu
10. již delší dobu se řeší změny v zápisu intencí na neděle, které se před několika lety, zejména z časových důvodů, napsaly jednorázově koncem roku, na celý následující rok – všichni věděli kdo a kdy má zapsanou svoji intenci, byl k tomu připraven začátkem roku seznam, který se dával do časopisu, na webové stránky a čtvrtletně do vitríny na dveřích kostela, aby se mohl kdokoliv podívat kdy má mši – dělalo se to hlavně proto, že to bylo úsporné z časových důvodů – každý máme také své vlastní povinnosti během roku a nejsme schopni každý týden trávit čas na přípravě intencí, pokud se intence již zapíší – měly by se dodržet a náhlou změnu je třeba nahlásit zadavatelům, aby se nestalo, že přijede rodina do kostela a zjistí, že mše je sloužena za někoho jiného, než jak si původně dohodli; navrhneme, vrátit zpět systém, jaký zde fungoval při zapisování intencí, před změnou duchovních a dodržovat zapsané intence v rámci dobré organizace a spolupráce
11. domníváme se, že v naší farnosti je stále dost věřících a návštěvníků kostelů – průměrně na počet obyvatel chodí každou neděli 10 procent, tzn. 30 – 40 lidí, o svátcích je počet mnohem vyšší, kostel se zaplní, není tedy pravdivý pesimistický názor, že počet věřících ubývá; stejně tak, jako pesimistické prognózy do budoucna – kolik vás tu bude, vždyť tu nikdo není... Toto záleží na práci celé církve tzn. Biskupství, které nastolí nějaké linie a nebude tlumit pastorační úkor ekonomiky a nebude tlumit malé, živé farnosti; záleží to na duchovním správci farnosti; na věřících – jak se postarají, jak se chovají a jaký žijí život – protože svým vlastním životem

můžeme evangelizovat ostatní a podílet se na pastorači; každý na svém postu máme jiné obdarování a povinnosti; život farnosti, nebo její útlum má nakonec ve svých rukách Bůh, kterého bychom měli hledat, držet se ho a prosit za farnost i za víru

12. je známo, že v menších farnostech se při sbírkách procentuelně na počet obyvatel vybere více peněz, než ve větších místech, velkých městech, je to až 3 – 4x více při Tříkrálovém koledování; každou neděli chodí na počet obyvatel do malých kostelů více věřících, než ve velkých městech; malé farnosti jsou tedy perspektivnější v mnoha směrech; při kritice farností, nebo strohém administrativním rozhodnutí o nich, je třeba se podívat na věc z několika dalších úhlů a ne jen z jednostranného, ekonomického a případně se tam zajet podívat a udělat si objektivní názor, aby rozhodnutí byla ku prospěchu a ne k útlumu – víru je třeba předávat dále (Bible: „...nalomenou třtinu nedolomíš...“)
13. chceme rovněž zachovat ve farnosti akce, které byly již rozpracované a fungovaly při výměně duchovních, a kterých se zúčastňují nejen naši věřící, ale i návštěvníci odjinud, z jiných farností a širší veřejnost z širokého okolí, což prezentuje nejen naši farnost, ale i obec, kraj a také se otevírá právě širší veřejnosti, kterou oslovuje; mezi tyto akce patří například – koncerty (80 – 120 návštěvníků během koncertu), výlety na různá poutní místa (30 – 40 účastníků), tvoření pro děti a dospělé na faře v Bohdanči (25 – 30 návštěvníků), farní časopis Zpravodaj 4x do roka 120 – 150 čísel pro věřící a návštěvníky kostelů, pro širší veřejnost, která o něj má zájem a pro další sousední farnosti - dle zájmu také pro pertoltickou, červenojanovickou; další akce jako biblické vzdělávání, případně přednášky atd., Jsme rádi i za nové akce, které zde začaly po změně duchovních, kytarové mše, farní dny, roráty, Mikulášské nadílky dětem
14. akce bychom měli naopak společně rozvíjet, spolupracovat v rámci všech čtyř farností tak, aby se na každou dostala během roku nějaká akce, při které se ta která farnost „vtáhne do děje“ a bude mít pocit, že i ona má co dát a nabídnout, že je rovnocenná ostatním farnostem; neměla by být upřednostňována pouze jedna farnost – třeba i z pohodlnosti; slučování všech pod jednu farnost, která se jeví spíše pasivní a má své jisté v tom, že na ni nikdy nebyl vyvíjen tlak – nikdo ji nechtěl sloučit, zrušit, tudíž se nemusí o nic snažit – není ani správné, ani spravedlivé a demokratické, vůči těm dalším farnostem, které jsou jakoby tlačeny na druhou kolej; domníváme se, že tlumení živých farností povede k jejich zániku a nic jiného je zde, s tím, co doteď plní - nenahradí; v každé farnosti jsou teď lidé, kteří tvoří společenství jak modlitbami, akcemi, tak i příspěvky, návštěvností kostelů a bohoslužeb, to nejsou prázdné farnosti – je třeba se nad tímto zamyslet – za toto budeme voláni k odpovědnosti
15. toto napsané vyjádření je snahou o společné řešení a ne pouze jednostranné, není útokem na duchovního správce, ale o snahu k větší otevřenosti, vzájemné komunikaci všech a o udržení života ve farnosti, o udržení farnosti jako takové, o udržení víry a předání víry dále – to je povinnost a poslání nás všech, věřících na všech postech; věříme, že se nám to s pomocí Boží podaří.

Níže podepsaní členové farní rady a věřící: